

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการศึกษา

การวิจัยเกี่ยวกับอัตราเสี่ยงภัย และเพรชรูกิจค่าฤทธิ์กรรมการคุณภาพในส่วนนี้ จะแบ่งการอธิบายเป็น 2 ส่วน คือ

- ก. ระเบียบวิธีการวิจัย
- ข. ลักษณะทั่วไปของผู้เข้าร่วมศึกษา

ก. ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ ใช้กรอบครัวเป็นหน่วยในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Unit) ประชากร คือ หัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเขตคำนวณ เอกชน อำเภอสะเนา จังหวัดสระบุรี ซึ่งมี 7 หมู่บ้าน การเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากให้หมู่บ้านตัวอย่าง 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2, 3, 4 และ 7 จำนวน 497 ครอบครัว หลังจากนั้น จึงเลือกสุ่มสัมภาษณ์หัวหน้าครอบครัว โดยวิธีกำหนด โควต้า (Quota Sampling) กล่าวคือ ทำการสัมภาษณ์หัวหน้าครอบครัว หรือหัวเมน หัวหน้าครอบครัวใหม่ๆ จำนวนเท่าๆ 320 ครอบครัว ความทั่วไปของตัวอย่างเป็นร้อยละ 64.39 ของประชากรตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยอาศัยเอกสารและงานวิจัยที่สอนคล่อง และเกี่ยวข้อง เป็นหลัก ส่วนประกอบของแบบสอบถามมีอยู่ 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลที่ไปค้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุ้มครองเด็กในส่วนต่าง ๆ เช่น สภาพห้องพักสุขาภิบาลที่ไป ความรู้ ความเช้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ หน้าที่ และความสำคัญของพื้น พฤติกรรมการปฏิบัติรักษาห้องสุขาภิบาล และพฤติกรรมด้านห้องสุขาภิบาล เกี่ยวกับภาระบริการห้องน้ำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด กระทำโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์ โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ทั้งนี้

1. บรรยายภาพทั่ว ๆ ไป ของประชากรตัวอย่าง โดยหาความถี่และร้อยละ
2. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านสังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ กับพฤติกรรมการคุ้มครองเด็กในสุขาภิบาล ซึ่งเป็นตัวแปรตามโดยการใช้วิเคราะห์ (Crosstab) และใช้ค่าสถิติกิ๊ฟสแควร์ (Chi-Square - test) ทดสอบ

๔. ลักษณะทั่วไปของชุมชนที่ศึกษา

จังหวัดสangkhla เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ที่ไก่ถูกกำเนิดไว้ใน นโยบายการพัฒนาเมืองหลัก หัวใจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 จังหวัดสangkhla เป็นศูนย์กลางห้าเรื่องระหว่างประเทศ ปัจจุบันกล่าวได้ว่า จังหวัดสangkhla เป็นศูนย์กลางค้ามิตรการค้าฯ ของภาคใต้ มีหน่วยงานของราชภาระศึกษาและเชค ภารกิจทางงานราชการส่วนภูมิภาค แห่งการปกครองเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ

คำนวณประชากร อำเภอสangkhla เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดสangkhla มีพื้นที่ประมาณ 119 ตารางกิโลเมตร ประชากรหั้งหมู่จากการสำรวจเมื่อเดือนธันวาคม 2529 มีประมาณ 2,818 คน ผู้ดื่อสินาน้ำดื่ม ร้อยละ 99 มี 7 หมู่บ้าน รวมประมาณ 736 ครัวเรือน การคุณภาพค่อนข้างสังคptune ฐานพาหนะที่นิยมใช้ในการเดินทางภายในหมู่บ้าน คือ รถจักรยานสองล้อ มีร้อยละ 35.65 รองลงมา คือ รถจักรยานยนต์มีร้อยละ 33.3 ในช่วงฤดูฝนการเดินทางนักประสมัยน้ำเนื่องจากสภาพอากาศในหมู่บ้านค่อนข้างเย็น ส่วนการนำเข้าในไอล์ฟิน มากใช้ในหมู่บ้านยังน้อยกว่า พบว่า มีการนำร่องใหม่ใช้พลังงาน วัวควาย ในการทำนาเพียงร้อยละ 0.33 เนื่องจากมีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้านแล้ว ประชาสั�הในเขตจังหวัดนี้มีเกรดของจำนวนความสัมภាភดังนี้ เมืองชั้น โคงเฉพาะอุปกรณ์เครื่องใช้จากไฟฟ้า ไฟฟ้าสำนักงานใช้ประมาณ โคงใช้ระบบเงินสด และเงินผ่อนตามที่กัยภาษของแต่ละคน อุปกรณ์ไฟฟ้าที่นิยมใช้พบว่า มีวิทยุร้อยละ 42.8 โทรศัพท์ร้อยละ 19.28 หม้อหุงข้าวไฟฟ้าร้อยละ 4.58 ทีวีร้อยละ 3.92 เตาเรือร้อยละ 24.84 ส่วนประชากรตัวอย่าง ที่ไม่มีเกรดของไฟฟ้าใช้เล่นมีร้อยละ 26.14

ลักษณะของพื้นที่อยู่อาศัย มีลักษณะห้าวบบ้านสักดิบ บ้านไม้ดันสูง หรือเดียว ร้อยละ 58.17 ส่วนที่เป็นไม้ชั้นเดียวคือบ้าน มีร้อยละ 25.49 ส่วนมากมีการจัดบ้านเรือนสะอาด เป็นระเบียบ

ในเรื่องของน้ำคัม น้ำใช้ ยังนิยมใช้น้ำกับหัวลักษณะเป็นบ่อคัม ไม่นิยมปรับ
ปรุงน้ำก่อนน้ำคัม หรือใช้ ในเรื่องของการสุขาภิบาลโดยเฉพาะการใช้ส้วน ไม่นิยมน้ำ
ส้วนในบ้าน นิยมใช้วิธีการไปทุ่ง หรือไปป่าแหน